

der mange steder i dag. I Norge gjorde man sådan her helt fra starten, nemlig fordelte flygtningene ud over hele landet, og dér har man ikke nær de integrationsproblemer, som vi har i Danmark. Så Kristeligt Folkeparti tilsiger lovforslaget sin støtte.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Ja, her vil jeg også blot indskrænke mig til at sige tak for opbakningen til forslaget. Der har været forskellige yderst forståelige og relevante spørgsmål, men som det alligevel kunne tage lidt tid at besvare, dels fra hr. Mogens Andreaesen og dels fra fru Else Winther Andersen. Så det sene tidspunkt taget i betragtning og det, at det ikke var sådan nogle spørgsmål, man bare kunne svare ja eller nej på, gør, at jeg hellere vil give et ordentligt fyldestgørende svar i udvalget og håber på, at det er accepteret.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

25) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 95:

Forslag til folketingsbeslutning om udviklingsforsøg i kommunerne.

Af Else Winther Andersen (V), Knud Erik Kirkegaard (KF) og Ebbe Kalnæs (CD) m.fl. (Fremsat 11/2 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Forslaget, vi skal behandle her, drejer sig om, hvordan man kan fremme forsøgsvirksomhed gennem Indenrigsministeriets lov- og regelsæt.

Jeg er selv en meget stor tilhænger af forsøg og har utrolig gode erfaringer med den forsøgsbestemmelse, der er i den sociale lovgivning, hvor jeg synes, vi har fået afprøvet mange gode ting, og hvor man har kunnet bruge det, man har lavet forsøg med, som grundlag til at gå videre eller til forkastelse.

Men jeg synes, at der er et problem med at lave en generel forsøgsbestemmelse i Indenrigsministeriets love, og det er hovedbegrundelsen for, at regeringen ikke kan støtte forslaget. Det er jo sådan, at da man foretog evalueringen af frikommuneforsøget i begyndelsen af 1990'erne, var en af hovedkonklusionerne, at det blev meget uoverskueligt, hvis man havde sådan en generel forsøgsbestemmelse i Indenrigsministeriet, og at man i stedet skulle stræbe efter at indføre en forsøgsbestemmelse i de enkelte love i de enkelte ressortministerier.

Det arbejdede man så videre med, og en opgørelse fra marts 1999 viser, at der i lovgivningen for 11 forskellige ministerområder i alt er 41 forsøgsbestemmelser. Og et af eksemplerne er jo altså den forsøgsbestemmelse i den sociale lovgivning, som jeg nævnte, og som vi har haft meget glæde af.

Der kan jo så godt være behov for at koordinere de forskellige forsøgsbestemmelser inden for de her 11 ministerområder, og derfor er der også under Indenrigsministeriet etableret et søgskontaktudvalg, der netop har den opgave at formidle og koordinere. Men problemet er jo, at hvis man gik videre og havde den her særlige bestemmelse i Indenrigsministeriet, så ville det være meget uklart, hvad forholdet var mellem den bestemmelse og bestemmelserne på de enkelte ministerområder. Og forslagsstillerne siger jo selv, at der ikke skal være tale om egentlig gentagelse af frikommuneforsøgene.

Derfor synes jeg stadig væk, at de ønsker, man måtte have til forsøg, er bedst placeret inden for de enkelte ministerområder. Og jeg har egentlig svært ved at se, at man ved at lægge det i Indenrigsministeriets regi kan opnå noget, som man ikke kan opnå ude i de enkelte ministerområder.

Men som sagt er jeg en varm tilhænger af forsøgene. Jeg synes, de kan spare os for meget forkert, unyttig lovgivning, men i den her form kan jeg ikke støtte det.

Erling Christensen (S):

Jeg synes, det var en udmærket gennemgang af beslutningsforslaget, ministeren havde her, så